

Sebastià Serra

EL CONTE INFINIT

bromera

D'un colp d'aire sobtat d'ala de rata penada,
la bruixa es va constipar.
En la seua cabanya, en el cor del bosc, estava en
el llit tremolant com una fulla. Ara tossia, ara
esternudavaa... aatxim!!! I del nas de cogombre li
penjava un moc verdós tot farcit de bambolletes.

El dia despuntava, però no tenia forces per a alçar-se del llit. A poc a poc, va estirar el braç per davall de la muntanya de flassades que la colgaven i, de la tauleta de nit, va agafar un tros de paper.

—Què diu ací? —I va llegir amb els ulls mig clucs per la febra:— «Urgent per a dilluns! Cal preparar una poció màgica per a la filla del rei, que patix molt de migranya i no li troben remei.»

I, en pensar-ho, es va quedar de pedra:

—Dilluns? Dilluns! Ai, ai, ai..., però si això és... hui!

Va botar del llit com un moll, es va embolicar amb set bufandes i es va tirar damunt del llibre d'encanteris.

—Mal de coll, mal de genoll...
—remugava resseguint amb el dit els fulls engroguits—, mal d'orella, mal de cella... Ací!

MIGRANYES I MALS DE CAP

Per curar el mal de cap el remei és molt precís: celiandre, llavor d'anís, mig gripau i un ull de rap.

